

to je dvojka

2

František Král rukopisu

Adyž
O tak užlymula den, stal František Král
před soudem pro vraždu nemocné.

Král rukopisu

2

Takový sandrovni člověk m' o světě sedacos; m', kde dostane majist', m', kde dostane vynadáno nebo kde jsou kli psi, klení mají na tulaty spadeno ví mezi čelnici. Ale já vám povídám, že byl jednou jeden pes, jakpak se jmenoval, aha, Foel, vsak už je chudák taky v Paříži. Tak ten Foel sloužil na výšce v Chýzí a měl doktoru dinnou nášvnu, že když viděl vandraka, pustil nadostí, dancoval kolem něho a vedl ho nownou do zámecké kuchyně; ale když přišel na výmet nějaký velký pán, řekněme baron, hrabě, kníže, nebo dokonce pražský arcibiskup, vrál na něj Foel jako pověny a byl by ho rozháhal, kdyby ho kříž honem nezarhl do koníny jak vidíte, jsou i mezi psy velikafe' rozdily; jakpak lepve mezi lidmi.

The end.

a tak kdysi uplynul rok a den, stál František Král před soudem pro vraždu městského pána a pro uloupení jednoho milionu šíř sel šedesáti sedmi tisíc osmi set patnácti korun dvacetiletí dvou halířů a karbáčku na ruby

Takový vandronní člověk mí o světě lidaců; mí, kde dostane majist.,
mí, kde dostane vynadáno nebo kde jsou zlí psi, kteří mají
na řuláky spadeno více než čestnici. Ale já vám povídám, že byl
jednou jeden pes, jakpak se honem jmenoval, aha, Foel, růšák
už je chudák taky u Pánu. Tak ten Foel sloužil na zámku
u Chyží a měl takovou divnou matku, že když viděl vandráka,
pišel radostí, tancoval kolem něho a nedl ho rovnou do zámecké
kuchyně; ale když přišel na zámek nějaký velký páni,
řekněme baron, hrabě, kníže, nebo dokonce pražský arcibiskup,
řval na něj Foel jako porcený a byl by ho roztrhal, kdyby
ho kočí honem nezavírel do konírny. Jak vidíš, jsou i mezi
psy nějaké rozdíly; jakpak seprve mezi lidmi.

 Král
rukopisu

4

A tak když uplynul rok a den, stál František Král před soudem pro vraždu neznámého pána a pro uloupení jednoho milionu šíří ses šedesáti sedmi tisíc osmi ses patnácti korun devadesáti dvou halíčů a karláčku na ruby.

Král rukopisu

4

Takový vandrovní člověk ví o světě ledacos; ví, kde dostane
majstří, ví, kde dostane vynadáno nebo kde jsou zlí psi.
Kterí mají na tuláky spadeno více něž čestnici. Ale já vám
povídám, že byl jednou jeden pes, jakpak se honem jmenoval,
aha Fočl, růžák už je chudák saky v Pánu. Tak ten Fočl
sloužil na zámku v Číži a měl takovou divnou nášvu-
ru, že když viděl vandráka, pustil radosí, sancoval kolem
ního a vedi ho rovnou do sámecké kuchyně; ale když při-
šel na sámek nějaký velký pán, řekneme baron, hrabě,
kníže, nebo dokonce pražský arcibiskup, řival na něj Fočl
jako pořečený a byl by ho rozhkal, kdyby ho kočí ho-
nem nesavřel do konvoly. Jak vidíte, jsou i mezi psy
vzájemné rozdíly; a jakpak seprve mezi lidmi.

Král
rukopisu

5

A tak když uplynul rok a den, stal

František Král před soudem pro vrahů

neznaměho rána a pro uloupení jednoho

milionu tří set sedmdesáti sedmi tisíc osmi set

patnácti korun devadesáti dvou haléřů ~~a šestáti~~

a karbačku na ruby.

Král rukopisu

5

Takový vandorní člověk ví o světě ledacos, ví kde dostane magist, ví, kde dostane vymadáno nebo kde jsou sli psi, kteří mají na hubky spadeno více méně četnici. Ale já vám povídám, že byl jednou jeden pes, jakpak se honem jmenoval, aha, Foel, visak už je chudák taky v Pánu.

¶ Tak den Foel sloušil na rámku v Chýši a měl takovou divnou nátuру, sé kdysi určel vandračka, hostěl radostí, tancoval kolem něho a vedl ho rovnou do sámecké kuchyně; ale když přišel na nějaký velký pán, řekněme baron, hrabě, kníže, nebo dokonce pražský arcibiskup, rivil na něj Foel jako počený a byl by ho rozhhal, kdyby ho koi honem nesavrel do konírny jak vidíte, jen i mezi psi všecky rodičy; jakpak deprve mezi lidmi.

A tak když uplynul rok
a den, král František Král
před soudem pro vraždu
nevinného pána a pro
uloupení jednoho milionu šíř
set šedesáti sedmi tisíc osmi
set patnácti korun devadesáti
dvou halířů a kaštočku na
rub.

Král rukopisu

8

Takový vandraci mi člověk ní o mětě hodace, mi, kde dostane majist, mi, kde dostane vynadáno nebo kde jsou slípsi, když májí na hubáky spadeneč ní mě čelníci. Ale já nám povídám, že byl jednor jeden pes, jakpak se honem jmenoval, aha, Foel, však už je chudák taky v Paříži. Tak den Foel sloužil na racímbu a Chybí a měl takovou dinnou matku, že když viděl vrahovíka, píšťel radostí, tancoval kolem něho a vedl ho rovnou do zámecké kuchyně; ale když přišel na zámek nějaký velký páni, řekněme baron, hrabě, kníže, nebo dokonce pražský arcibiskup, říkal mu měj. Foel jeho počítal a byly ho rozhodl, buly ho kouči honem nechal do bonírny. Tak vidiš, jsou i mezi psy všechny noselíky, jakpak depsi mezi lidmi.

A tak když uplynul rok a den, stál
Franšíz Král před soudem pro vráždu
němamečko hana a pro vložení jednoho
milionu tří set šedesáti sedmi desíti osmi
set patnácti korun devadesáti dvou
halířů a karsáku na rubu.

Král rukopisu

9

Takový vandrovní člověk si o světě ledacos; ví, kde dostane majist, ví, kde dostane synadáno nebo kde jsou kli psi, kteří mají na uláky spadeno ví ně čestnici. Ale já vám povídám, že byl jednou jeden pes, jakpak se honem jmenoval, aha, Fočl, takže je chudák taky v Pánu. Tak tento sloužil na rámcu v Chýši a měl takovou divou nátuřu, že když viděl vandráka, píšel radostí, sancoval kolem něho a vell ho rovnou do rámecké kuchyně, ale když přišel na rámek nejaký velký hán, řekneme baron, hrabě, kníže, nebo dokonce pražský arcibiskup, raval na něj Fočl jako pořízený a byl by ho rozbalal, kdyby ho kocí honem nesavrel do konírny. Tak vidíš, jsou i mezi psy všelijaké rozdíly; jakpak sepro mezi lidmi.

A tak když uplynul rok a den,
stál František král před soudem pro
vrácení neznámého pána a pro
uloupení jednoho milionu ší' ses
šedesáti sedmi tisíc osmi ses padesáti
~~korun~~ devadesáti dvaceti halířů a
kardáčku na ruby.

Král rukopisu

10

Takový vandrovní člověk, ví o světě ledacos; ví, kde dostane majist, ví, kde dostane vynadáno nebo kde jsou kli psi, kteří mají na uláky spadeno vic něž česnici. Ale já vám povídám, že byl jednou jeden pes, jakpak se honem jmenoval, aha, Foel, však už je chudák v Pámu. Tak ten Foel sloužil na Rámeku v Cítyři a měl takovou dinnou misuru, že když viděl vandráka, přišel radostí, sancoval kolem něho a vedl ho rovnou do rámecké kuchyně; ale když přišel na rámek nějaký velký pán, řekneme baron, hrabě, kníže nebo dokonce pražský arcibiskup, říval na něj Foel jako porcený a byl by ho rozbal, kdyby ho kocí honem nerazil do koníny. Jak vidíte, jsou i mezi psy všechny rozdíly; jakpak seproje mezi lidmi.

Král
rukopisu

44

~~a když bylo
uplynulo den~~

a tak když uplynul
den a rok, stal
František Sedláček Král
před soudem pro vráždu
nemámeho pána a pro
uloupení jednoho milionu
korun sedesáti sedmi
tisíc a čtyři set patnácti
korun devadesáti dvou
haléřů a kartaček na
rubu

Tákový vandrovni člověk

vi o světě ledacos; vi, kde dostane
majis, vi, kde dostane vynadáno
nebo kde jsou zli psi, kde mají
na siláků spadeno víc než
čestnici. Ale já vám povídám, že
byl jednou jeden pes, jakpak se
konec jmenoval, aha, Foel, však
viž ~~ještě~~ chudák aby v Pánu. Tak
ten Foel sloužil na zámku v Chyži
a měl takovou divou našuru, že
kdysi uviděl vandráka, píšeš radosť,
tancoval kolem něho a ~~viděl~~ vedl
ho rovnou do zámecké kuchyně; ale
kdysi přišel na zámek nějaký velký
pán, říkáme baron, hrabě, kníže, nebo
dokonce pražský arcibiskup, rával na
níj Foel jako porčení a byl by ho
rozbrhal, kdyby ho kocí konec
nesavřel do koníky.

Král
rukopisu

12

a tak když uplynul rok a den, dál František
Král před soudem pro vráždu neznačné-
ho pána a pro uloupení jednoho
milionu tří set set sedesáti sedesáti
sedmi a tisíc osmi set patnácti a
horn devadesáti dvou halířů a
kartáčku na zuby.

a tak když

Král rukopisu

12

Takový vandrovní člověk ví o světě ledacos; ví, kde dostane majist, ví, kde dostane vynadáno nebo kde jsou sli psi, kterí mají na ulabý spadeno víc než čestnici. Ale já vám povídám, že byl jednou jeden pes, jakpsk se honem jmenoval, aha, Fořl, však už je chudák baky v Pánu.

Tak ten Fořl sloužil na rámcu v Chyži a měl takovou divonou nášuru. Je když viděl vandráka, píšel radostí,ancoval holem něho a vedl ho rovnou do rámecké huchyně; ale když přišel na rámek, nejaky velký pán, Řehněme baron, hrabě, kníže nebo dokonce pražský arcibiskup, říval na něj Fořl jako porčený a byl by ho rozbal, kdyby ho hoči honem nesavíel do horinky. Jak vidíte, jsou i mezi psy všeijahé rozdily; jakpsk seprve mezi lidmi.

Jak vidíte, jsou i mezi psy všeijahé rozdily; jakpsk seprve mezi lidmi.

 Král
rukopisu

13

A tak když uplynul rok a den, skol
František Král před soudem pro vrahodu
nezmírněho pána a pro uloupení jednoho
milionu tří až šedesáti sedmi tisíc osmi
set patnácti korun devadesáti dvou halířů a
koráčku na rubu.

Král rukopisu

13

Takový vandrovní člověk, ví o svého ledacos: si, kde
dostane majist, ví, kde dostane vynadomo nebo kde jsou
ví psi, kteří mají na uláky spadeno více než čelnici.
Ale jí rám povídám, že byl jednou jeden pes, jakpak se
honem jmenoval, aha, Foel, však už je chudák, taky
v Pánu. Tak ten Foel sloužil na zámku v Chyži a měl
sakovou dionou nátureu, že když viděl vandraka, píšel
radostí, tančoval kolem něho a všich ho rovnou do
zámecké buchyně, ale když přišel na zámek nejaky
velký páne, řekneme baron, hrabě, kníže, nebo dokonce pravíky
arcibiskup, král nej Foel jako pořádný a byl by ho
roztrhal, kdyby ho kocí honem nezavřel do koníry.
Jak vidíte, jsou i mezi psy všechno rozdíly: jakpak
sepre mezi lidmi.

Král
rukopisu

14

a tak byl zpěvákem roce a den
zdíl František Král před
soudem pro vraždu muzikanta
para a pro vložení jednoho
milionu šíře sedmdesát sedmi
tisíc osmi set patnácti korun
devadesáti dvou halv a
karsáčku na hulky.

Král rukopisu

14

Takomý androovi sloučil vše v jednom, ovšem
kde dosud vynadával nebo kde jsem už
psal, když maju na rukou jeho spadeno
víc méně čtenici. Ale já vám povídám, že byl
jednou jeden pes, jakpak se honem jmenoval, aha,
Tobol, však už je chudák. Taký o Pánvi. Takže ten
Tobol sloužil v rámci oříšku a měl takovou slavou
nákravu, že kdysi viděl andráka, píšel rádosti.
Sancoval kolem něho a všecky ho rovnou do rámce
kuchyně, ale když přišel dokončit svůj nájemek velký
pan, věhlasný baron, měl krušku, mělo dokončení
prášky arcibiskup, králi mazný. Takhle jak
porčený a byl by ho roztrhal, kdyby ho
kdo honem nezavál do koutky. Takže viděl
jsou si mezi psíjí všejaké rozdíly, jakak spros
mezi lidmi.

A tak když uplynal rok a den,
stál František Král před soudem pro
vráždu neznámého pána a pro uloupení
jednoho milionu kč set šedesáti sedmi
tisíc osmi set patnácti korun desete-
set dvou halíků a koráček na rubky.

Král rukopisu

Takový vandrovní člověk mě o světě ledacos; mě kde dostane majist, mě kde dostane vynadane nebo kde jsou zlí psi, kde májí maláky spadeno nic mež četnici. Ale já nám povídám, že byl jednou jeden pes, jakpak se honem jmenoval, aha, Foel, však už je chudák saky v Pánu. Tak ten Foel sloužil na rámečku v Chyři a měl takovou dívou mášru, že když viděl vandraika, hůstel radostí, tancoval kolem něho a vedl ho rovnou do rámecké kuchyně; ale když přišel na rámek nějaký velký pán, řekneme baron, hrabě, kníže, nebo dokonce pražský arcibiskup, řekl na měj Foel jako potřený a byl by ho rozbal, kdyby ho kočí honem nezavrel do konírny. Jak vidíš, jsou si mezi psy všechny rozdíly, jakpak deprove mezi lidmi.

A tak když uplynul rok a den, sdal František Král před soudem pro vraždu neznámého pána a pro uloupení jednoho milionu šíří ses šedesáti sedmi tisíc osmi ses šedesáti korun devadesáti dvou halířů a karláčku na ruby.

Takový vandrovní člověk ví o světě ledacos; ví, kde dostane najízdu, ví, kde dostane vynadání nebo kde jsou zlí psi, kde májí na řuláky spadeno víc než cěnici. Ale já vám povídám, že byl jednou jeden pes, jakpak se honem jmenoval, aha, Foel, osakuje je chudák laky o Pánu. Tak ten Foel sloužil na zámku v Chyži a měl takovou divnou nátku, že když uviděl vandráka, přišel radostí, sancoval kolem něho a vedl ho rovnou do zámecké kuchyně; ale když přišel na zámek nějaký velký pán, řekněme baron, hrabě, kníže, nebo dokonce pražský arcibiskup, roval na něj Foel jako pořezy.